

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ: «ΣΥΝΕΟΡΤΑΖΩ ΜΑΖΙ ΣΑΣ, ΤΗΝ ΕΥΣΤΑΘΕΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΡΟΟΔΟ ΣΤΗΝ ΠΙΣΤΗ»

Την 2α Δεκεμβρίου ε.έ., η Α.Θ.Μ. ο Πάπας και Πατριάρχης Αλεξανδρείας κ.κ. Θεόδωρος Β, ευρισκόμενος στην Ρωσική πρωτεύουσα, στο πλαίσιο των εορτασμών που διοργανώνει η Ρωσική Ορθόδοξη Εκκλησία, για την 100ετηρίδα της επανιδρύσεως του Πατριαρχείου Μόσχας και, ανταποκρινόμενος στην ευγενική πρόσκληση του Αγιωτάτου Πατριάρχου Μόσχας και πασών των Ρωσίων κ.κ.Κυρίλλου, εκφώνησε προσφώνηση ενώπιον της Ιεράς Σύνοδου της Ιεραρχίας της Ρωσικής Εκκλησίας.

Ο Αλεξανδρινός Προκαθήμενος, απευθυνόμενος προς την Ρωσική Ιεραρχία, επεσήμανε ότι προσήλθε *«μαζί με τους προκαθημένους και των άλλων Ορθοδόξων Εκκλησιών και τις συνοδείες τους, ίνα με την ευκαιρία της πανηγυρικής αυτής τελετής, εν ενί στόματι και μιά καρδία, ανυμνήσωμε και δοξολογήσωμε τον Τριαδικό θεό για την ευστάθεια και την πρόοδο εν τη πίστει της αδελφής Εκκλησίας της Ρωσίας...»*. Συμπλήρωσε δε, λέγοντας, πως *«αυτόν τον θρίαμβο της Εκκλησίας της Ρωσίας ήλθα και εγώ να συνεορτάσω μαζί σας, όπως και οι προκαθήμενοι των λοιπών Ορθοδόξων Εκκλησιών μετά των συνοδειών τους. Ήλθα και εγώ να κλίνω γόνυ και να προσευχηθώ για τους μακαρίους Πατριάρχες της, Άγιο Τύχωνα και Σέργιο, οι οποίοι, πηδαλιουχούντες το κλυδωνιζόμενο σκάφος της Ρωσικής Εκκλησίας, το οδήγησαν σε εύδιο λιμένα και στερέωσαν την Πατριαρχική τιμή και αξία. Το έργο τους συνέχισαν οι διάδοχοί τους Αλέξιος ο Α΄, Ποιμήν και Αλέξιος ο Β΄ και συνεχίζετε αξίως Υμείς, αγαπητέ Αδελφέ και Συλλειτουργέ Αγιώτατε Πατριάρχα Κύριε Κύριε Κύριλλε, μετά της περί Υμάς Αγίας και Ιεράς Συνόδου της αδελφής Εκκλησίας της Ρωσίας»*.

Στην συνέχεια ο Μακαριώτατος, μεταξύ άλλων, είπε πως *«η Εκκλησία της Ρωσίας στεφανώθηκε με πλήθος μαρτύρων με προεξάρχοντα τον εν μαρτυρίω τελευτήσαντα Πατριάρχη Άγιο Τύχωνα. Ουδέποτε διέκοψε τους δεσμούς της με τον λαό, αλλά στάθηκε στο πλευρό του και διήλθε μαζί του τις συμπληγάδες των ατελείωτων δοκιμασιών... Ήλθα και εγώ να κλίνω γόνυ και να προσευχηθώ για τους μακαρίους Πατριάρχες της, Άγιο Τύχωνα και Σέργιο, οι οποίοι, πηδαλιουχούντες το κλυδωνιζόμενο σκάφος της Ρωσικής Εκκλησίας, το οδήγησαν σε εύδιο λιμένα και στερέωσαν την Πατριαρχική τιμή και αξία»*.

Τέλος, ευχήθηκε τα εξής: *«Εύχομαι δια των πρεσβειών του Αγίου Αποστόλου και Ευαγγελιστού Μάρκου, του ιδρυτού της Εκκλησίας Αλεξανδρείας, την οποία εκπροσωπώ, να εορτάση η αδελφή Εκκλησία της Ρωσίας και έτι πλείονα ιστορικά ιωβηλαία, στερεώνουσα και ευαγγελίζουσα τον άγιο και πιστό Ρωσικό λαό του θεού, προς σωτηρίαν αυτού και διηνεκή δοξολογίαν του ονόματος του Τριαδικού θεού»*.

Μετά το πέρας της ομιλίας του, ο Μακαριώτατος Πατριάρχης κ.κ. Θεόδωρος, ανέφερε ότι έχει φέρει μαζί του ένα ιστορικό κειμήλιο, το οποίο θα προσφέρει ως δώρο προς την Ρωσική Εκκλησία. *«Αγιώτατε, θέλω να σας προσφέρω, με πολύ συγκίνηση, το ωμοφόριο της μεγάλης εκκλησιαστικής προσωπικότητας του 16ου αιώνας, Πατριάρχου Αλεξανδρείας αγίου Μελετίου Πηγά. Με το ωμοφόριο αυτό, ο Πατριάρχης Μελέτιος υπέγραψε το 1586 τον Πατριαρχικό Τόμο, για την ανασύσταση του Πατριαρχείου και, σήμερα, το παραδίδω στα χέρια σας»*, είπε απευθυνόμενος προς τον Προκαθήμενο της Ρωσικής Εκκλησίας κ.κ. Κύριλλο.

Από την πλευρά του, ο Πατριάρχης κ.κ.Κύριλλος, απάντησε πως νιώθει μεγάλη χαρά για το ιστορικό κειμήλιο, εκφράζοντας τις ευχαριστίες του. *«Αυτό το σημαντικό δώρο, από αύριο θα τοποθετηθεί στο μουσείο του Καθεδρικού Ναού του Σωτήρος, για να μας υπενθυμίζει πάντοντε την σημερινή ημέρα αλλά και το τότε»*, ανέφερε χαρακτηριστικά, παραλαμβάνοντας το ωμοφόριο.

Ακολουθεί, ολόκληρη η προσφώνηση της Αλεξανδρινού Προκαθημένου κ.κ.Θεοδώρου ενώπιον της Ρωσικής Ιεραρχίας)

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΗ

ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΠΑΠΑ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ ΚΥΡΙΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΘΕΟΔΩΡΟΥ

ΣΤΗΝ ΤΕΛΕΤΗ ΤΗΣ ΕΚΑΤΟΝΤΑΕΤΗΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΥΣΤΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ ΜΟΣΧΟΒΙΑΣ

Αισθάνομαι χαρά απερίγραπτη, διότι προσήλθα εδώ, ως Πάπας και Πατριάρχης Αλεξανδρείας, προσκεκλημένος της γεραράς αδελφής Ορθοδόξου Εκκλησίας της Ρωσίας στην πανηγυρική ιωβηλαία εορτή της εκατονταετηρίδος της επανασυστάσεως του Πατριαρχείου Μοσχοβίας, πάσης Ρωσίας και Υπερβορείων Μερών.

Προσήλθα, Αγιώτατε και Άγιοι Αδελφοί, στο κάλεσμά σας, μαζί με τους προκαθημένους και των άλλων Ορθοδόξων Εκκλησιών και τις συνοδείες τους, ίνα με την ευκαιρία της πανηγυρικής αυτής τελετής, εν ενί στόματι και μιά καρδία, ανυμνήσωμε και δοξολογήσωμε τον Τριαδικό Θεό για την ευστάθεια και την πρόοδο εν τη πίστει της αδελφής Εκκλησίας της Ρωσίας. Η σύναξη αυτή δίδει το μήνυμα της ενότητος της μιάς καθολικής και Αποστολικής Εκκλησίας και διατρανώνει ότι η χαρά της μιάς Εκκλησίας είναι και χαρά της άλλης.

Η τελετή αυτή δεικνύει πασιφανώς ότι η Ορθόδοξος Εκκλησία της Ρωσίας, δοκιμασθείσα υπό τόσων δεινών, εξήλθε ασινής και αλώβητη, ως χρυσός εν χωνευτηρίω, ώστε να εορτάζη σήμερα πανηγυρικώς το σημαντικό γεγονός της επανιδρύσεως του Πατριαρχείου της κατά τον εικοστό αιώνα. Η αναδρομή στα ιστορικά γεγονότα δεικνύει του λόγου το αληθές.

Ο αγώνας της Ρωσικής Εκκλησίας για την αποκατάσταση του Πατριαρχικού θεσμού και την ένωση υπό τον Πατριάρχη του διαιρεθέντος Ρωσικού λαού άρχισε από τις πρώτες ημέρες της μπολσεβικικής επαναστάσεως. Το Πατριαρχικό αξίωμα αποκαταστάθηκε την τελευταία στιγμή, λίγο πριν την κατάληψη της Μόσχας από τους Μπολσεβίκους. Στις 15 Αυγούστου του 1917 συνήλθε η Μεγάλη Πανρωσική Σύνοδος υπό την προεδρία του Μητροπολίτου Κιέβου κυρού Βλαδιμήρου.

Η Πανρωσική αυτή Σύνοδος, η πρώτη από το 1721, υπό τος κρότους των κανονιών των αντιμαχομένων, εξέλεξε τον Μητροπολίτη Μόσχας Άγιο Τύχωνα ως Πατριάρχη, ο οποίος ενθρονίστηκε όταν ήδη οι επαναστάτες είχαν καταλάβει τη Μόσχα.

Το νέο καθεστώς όμως, επιδιώκοντας την εκμηδένιση της παραδοσιακής δύναμης της Εκκλησίας και της πνευματικής επιρροής της στον λαό, έλαβε σκληρές αποφάσεις εναντίον της.

Η επανίδρυση του Πατριαρχείου της Μοσχοβίας θεωρείται το σπουδαιότερο γεγονός μετά την ίδρυσή του το 1593. Η Εκκλησία της Ρωσίας διείδε ότι η ανασύσταση του Πατριαρχικού αξιώματος μέσα στο νέο καθεστώς θα αποτελούσε το ασφαλές εχέγγυο της αναγεννήσεως του Ρωσικού λαού και της διαφυλάξεως της πίστεώς του. Εν μέσω πολλαπλών θλίψεων και κακώσεων δεν υπεχώρησε, αλλά κραταιώθηκε και έλαμψε με νέους αθλητές της πίστεως και της ευσεβείας.

Η θλίψη της Εκκλησίας της Ρωσίας μετριάσθηκε με την επανίδρυση του Πατριαρχείου της. Η Εκκλησία της Ρωσίας στεφανώθηκε με πλήθος μαρτύρων με προεξάρχοντα τον εν μαρτυρίω τελευτήσαντα Πατριάρχη Άγιο Τύχωνα. Ουδέποτε διέκοψε τους δεσμούς της με τον λαό, αλλά στάθηκε στο πλευρό του και διήλθε μαζί του τις συμπληγάδες των ατελείωτων δοκιμασιών. Διεδραμάτισε κορυφαίο ρόλο στον υπέρ πάντων αγώνα του Ρωσικού λαού κατά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο. Ο λαός υπάκουσε στον Πατριάρχη του και στην Εκκλησία του και διεξήγαγε με ηρωικό και θυσιαστικό φρόνημα τον τιτάνιο

αγώνα εναντίον του ναζιστικού θηρίου, που εισέβαλε στη Ρωσική πατρίδα.

Αυτόν τον θρίαμβο της Εκκλησίας της Ρωσίας ήλθα και εγώ να συνεορτάσω μαζί σας, όπως και οι προκαθήμενοι των λοιπών Ορθοδόξων Εκκλησιών μετά των συνοδών τους. Ήλθα και εγώ να κλίνω γόνυ και να προσευχηθώ για τους μακαρίους Πατριάρχες της, Άγιο Τύχωνα και Σέργιο, οι οποίοι, πηδαλιουχούντες το κλυδωνιζόμενο σκάφος της Ρωσικής Εκκλησίας, το οδήγησαν σε εύδιο λιμένα και στερέωσαν την Πατριαρχική τιμή και αξία. Το έργο τους συνέχισαν οι διάδοχοί τους Αλέξιος ο Α΄, Ποιμήν και Αλέξιος ο Β΄ και συνεχίζετε αξίως Υμείς, αγαπητέ Αδελφέ και Συλλειτουργέ Αγιότατε Πατριάρχα Κύριε Κύριε Κύριλλε, μετά της περί Υμάς Αγίας και Ιεράς Συνόδου της αδελφής Εκκλησίας της Ρωσίας.

Αλλά η χαρά μου αυτή διπλασιάζεται, διότι διά της συμμετοχής μου στις εορταστικές αυτές τελετές στερεώνεται η αγαστή συνεργασία του παλαιφάτου Αποστολικού θρόνου του Αγίου Αποστόλου και Ευαγγελιστού Μάρκου και του περιδόξου Πατριαρχείου της Μοσχοβίας.

Αναμιμνήσκομαι συναφώς την παράδοση των προκατόχων μου, οι οποίοι πάντοτε σε κάθε πρόσκληση της Εκκλησίας της Ρωσίας και της Ρωσικής Πολιτείας έσπευδαν να ενισχύσουν σε περιστάσεις, να στερεώσουν τη Ρωσική Εκκλησία και να ευλογήσουν τον Ρωσικό λαό του θεού. Συνεχίζοντας την παράδοση, η Εκκλησία της Αλεξανδρείας και η Εκκλησία της Ρωσίας συνεργάζονται ομοθυμαδόν στην αντιμετώπιση ποικίλων προβλημάτων της συγχρόνου ανθρωπότητας.

Ως παραδείγματα της αγαστής συνεργασίας μας αναφέρω τον προκατόχό μου Πατριάρχη κυρό Παΐσιο, ο οποίος ήλθε και παρέμεινε στη Ρωσία επί πολύν καιρό προς αντιμετώπιση του ζητήματος του μεγάλου εκείνου, αλλά ατυχούς, Πατριάρχου Νίκωνος. Αναφέρω επίσης τον προκατόχό μου Πατριάρχη κυρό Χριστοφόρο τον Β΄, ο οποίος εν μέσω πολέμου και εν ώρα χειμῶνος, οδικῶς και αεροπορικῶς, ήλθε στη Ρωσία, για να παραστή στην εκλογή και ενθρόνιση του Πατριάρχου Μοσχοβίας και ήρωα της πατρίδας Αλεξίου του Α΄ και να ενισχύση με την παρουσία του την Εκκλησία. Κατά την παραμονή του στη Ρωσία προέτρεψε τον Στάλιν να αμβλύνη τις πιέσεις προς την Εκκλησία και να την προστατεύση, προβάλλοντας ότι τα παιδιά της, ανταποκρινόμενα στο κάλεσμά της, θυσιάζονται για την Πατρίδα. Για την προσφορά του αυτή ο Πατριάρχης κυρός Χριστοφόρος ο Β΄ δέχθηκε εξαιρετικές τιμές από τη Ρωσική Ιεραρχία και τον Ρωσικό λαό.

Αγιότατε Πατριάρχα Μόσχας, Μακαριώτατοι, Αγιώτατοι, Άγιοι Αδελφοί Αρχιερείς,

κατακλείοντας την προσφώνησή μου, εύχομαι δια των πρεσβειών του Αγίου Αποστόλου και Ευαγγελιστού Μάρκου, του ιδρυτού της Εκκλησίας Αλεξανδρείας, την οποία εκπροσωπώ, να εορτάση η αδελφή Εκκλησία της Ρωσίας και έτι πλείονα ιστορικά ιωβηλαία, στερεώνουσα και ευαγγελίζουσα τον άγιο και πιστό Ρωσικό λαό του θεού, προς σωτηρίαν αυτού και διηνεκή δοξολογίαν του ονόματος του Τριαδικού θεού. Τέλος παρακαλώ, εύχεσθε, Αγιότατε Πατριάρχα Μόσχας, Μακαριώτατοι, Αγιώτατοι, Άγιοι Αδελφοί Αρχιερείς, υπέρ ημών και υπέρ της Εκκλησίας ημών κατά την ευχαριστήριον σύναξιν και κατά τας εν ταμείω προσευχάς υμών.